

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/161/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123220098
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7123220098.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Rastislava Pellu a JUDr. Františka Čisovského v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený: 1. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Doláková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 50 361 368, 2. ČOLLÁK & PARTNERI advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Floriánska č. 19, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 45 946 868, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Slov. C. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 16. mája 2024 č.k. 91Odi/8/2023-123, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok č.k. 91Odi/8/2023-123.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Mestský súd Košice (ďalej len súd alebo súd prvej inštancie) žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Rozhodol tak o žalobe, doručenej mu dňa 24.11.2023, ktorou sa právny predchodca žalobcu domáhal, aby súd zrušil oddĺženie žalovaného na základe uznesenia sp. zn. 26Odk/283/2022. Žalobca dôvodil, že ako prihlásený veriteľ v konkurze vedenom na majetok žalovaného podal návrh na zrušenie oddĺženia z dôvodu, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer, keď pri podaní návrhu naplnil zákonné predpoklady nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR (neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu), § 166g ods. 2 písm. f) ZKR (dlžník nebol platobne neschopný), § 166g ods. 2 písm. h) ZKR (mal snahu poškodiť svojho veriteľa) a po podaní návrhu z jeho správania možno usudzovať, že nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností podľa § 166g ods. 1 ZKR.

1.2. Aktívnu legitímáciu v konaní právny predchodca žalobcu preukazoval Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.1.2020, uzavretou medzi spoločnosťou Zinc Euro, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. ako postupníkom, ktorou bola pohľadávka postúpená na žalobcu vo výške 1.913,69 eur (z toho istina vo výške 1.515,44 eur).

Mestský súd Košice uznesením zo dňa 27.9.2024 č.k. 91Odi/8/2023-199 pripustil zmenu strán sporu tak, že „Pripúšťa zmenu strán sporu na strane žalobcu tak, že na miesto žalobcu, BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 36 432 105 vstupuje do konania spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692“.

1.3. To, že žalovaný nebol v čase podania návrhu platobne neschopný odvodzuje žalobca od skutočnosti, že podľa informácií dostupných žalobcovi bol žalovaný v čase vyhlásenia konkurzu zamestnanou osobou s príjmom postačujúcim na hoci len čiastočnú úhradu pohľadávky žalobcu, prípadne aj ostatných veriteľov, pričom zo svojho príjmu mohol v malých mesačných dávkach vo výške 20 – 30 eur uspokojovať pohľadávku žalobcu a pohľadávky ostatných veriteľov. Tvrdí, že ak by mal žalovaný so stabilným príjmom skutočne poctivý zámer a úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností, naďalej by riadne splácal svoje záväzky veriteľom, prípadne by využil inštitút splátkového kalendára, ktorý má na vymáhateľnosť pohľadávok rovnaký právny účinok ako konkurz, avšak pri tomto spôsobe oddĺženia dochádza vždy aspoň k čiastočnému uspokojeniu veriteľov. Žalovaný po vyhlásení konkurzu nevykonával v prospech žalobcu žiadne úhrady svojho záväzku napriek tomu, že sa u neho okolnosti nezmenili.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť označujúc ako nepravdivé tvrdenie, že v čase podania návrhu nevykazoval známky platobnej neschopnosti. Tvrdí, že voči nemu boli pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu vedené exekučné konania, zároveň mimosúdne vymáhal pohľadávku od žalovaného žalobcu. Nepriaznivá finančná situácia bola neúnosná a jediným riešením pre žalovaného bolo vyhlásiť osobný bankrot. Z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie žalovaný ako dlžník vynaložil snahu a úsilie k tomu, aby zákonným spôsobom riešil svoju situáciu a mohol normálnym spôsobom žiť bez obáv o svoju rodinu. Poskytoval požadovanú súčinnosť, dostavil sa do kancelárie správcu, zodpovedal na dotazy týkajúce sa prebiehajúceho konkurzného konania. V návrhu na vyhlásenie konkurzu uviedol všetok majetok, ktorý bol v jeho vlastníctve v čase podania návrhu, konal v súlade s ustanovením § 166g ods. 1 ZKR. Názor žalobcu, v zmysle ktorého sa poctivý zámer preukazuje čiastočným uhrádzaním dlžnej sumy v medziach možností a schopnosť dlžníka považuje za nesprávny a v rozpore s hlavným zámerom oddĺženia. Pokiaľ v podanej žalobe žalobca uvádza, že žalovaný neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu, dôvodil, že žalobca neuviedol o akú informáciu malo ísť.

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil následovný skutkový stav:

- Zinc Euro, a.s. ako sprostredkovateľ a žalovaný ako žiadateľ uzavreli dňa 11.4.2018 sprostredkovateľskú zmluvu, ktorou žalovaný splnomocnil Zinc Euro, a.s. uzatvoriť v jeho mene zmluvu o pôžičke vo výške 2.000,- eur, s dĺžkou splácania 48 mesiacov, celkovou výškou mesačnej splátky 75,56 eur a dátumom splatnosti splátok k 22. dňu v mesiaci;
- žalobca ako postupník a Zinc Euro, a.s. ako postupca dňa 14.1.2000 uzatvorili Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola na žalobcu postúpená pohľadávka voči žalovanému v sume 1.913,69 eur;
- Uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 29.9.2022, č.k. 26Odk/283/2022-21 súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: A. B., Slov. C. XXX/XX, XXX XX D.; zbavil dlžníka všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a vyhlásil konkurz za hlavné insolvenčné konanie;
- podľa dokladov nachádzajúcich sa v konkurznom spise - zoznamu veriteľov pripojeného k návrhu na vyhlásenie konkurzu mal žalovaný šiestich veriteľov, jedným z nich bol žalobca, podľa zoznamu aktuálneho majetku a zoznamu majetku väčšej hodnoty žalovaný nevlastní žiadnu nehnuteľnosť ani hnutelné veci. Podľa indikatívnej informácie z Centrálného registra exekúcií boli na žalovaného vedené 3 exekúcie. Podľa správy o stave konkurzného konania nebol zistený žiaden majetok, ktorý by pokryl náklady konkurzu. Podľa zoznamu pohľadávok predložených správcom do konkurzu si prihlásili pohľadávky dvaja veritelia - TATRA banka, a.s. (pohľadávka 577,16 eur; 14,- eur; 2.355,86 eur; 704,78 eur; 629,02 eur; 457,10 eur; 454,- eur; 3.758,31 eur; 2.348,99 eur); Všeobecná úverová banka, a.s. (pohľadávka 466,54 eur a 1015,23 eur);
- podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni bol žalovaný od 1.5.2013 do 4.9.2020 zamestnaný v AGRO DRUŽSTVO LETANOVCE, od 1.6.2021 do 9.7.2021 v LuPaStav, s.r.o., od 19.1.2022 do 30.4.2022 v AGRO DRUŽSTVE LETANOVCE, od 1.5.2022 do súčasnosti v DRUŽSTVE LETANOVCE.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 3 ZKR (právna úprava platobnej neschopnosti fyzickej osoby), § 166f ZKR (právna úprava možnosti veriteľa dotknutého oddĺžením domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia), § 166g ZKR (právna úprava poctivého zámeru), § 166g ods. 2 ZKR (právna úprava neexistencie poctivého zámeru dlžníka).

5. Podriadiac zistený skutkový stav pod príslušné právne normy žalobu zamietol, nakoľko žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania nepoctivého zámeru dlžníka ako žalovaného, že pri podaní návrhu naplnil zákonné predpoklady „nepoctivého zámeru“ podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR (v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide tu o dôležitú informáciu), § 166g ods. 2 písm. e) ZKR (v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť), § 166g ods. 2 písm. h) ZKR (zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa).

5.1. Pokiaľ ide o naplnenie zákonných predpokladov nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. c), h) ZKR, súd prvej inštancie skonštatoval, že ju žalobca konkrétne skutkovo nevymedzil, preto ju považoval za nepreukázanú. Vo vzťahu k naplneniu zákonných predpokladov nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. f) ZKR argumentoval, že žalobca uvedené nepreukázal, keď žalovaný mal síce v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu pravidelný príjem, no táto skutočnosť sama o sebe nepreukazuje, že by nebol platobne neschopný, pretože platobnú neschopnosť žalovaného potvrdzuje existencia dlhov po splatnosti voči šiestim veriteľom, na žalovaného boli vedené tri exekúcie a do konkurzu si prihlásili svoje pohľadávky dvaja veritelia (TATRA banka, a.s. a Všeobecná úverová banka, a.s.). Súd zdôraznil aj skutočnosť, že konkurz bol zrušený z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal v konaní úspešnému žalovanému.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP.

7.1. Argumentuje, že súd prvej inštancie sa síce vyjadril k jednotlivým dôvodom nepoctivého zámeru, ktoré boli deklarované žalobcom v podanej žalobe, avšak riadne nezdôvodnil na základe akých skutočností zastáva názor, že tá - ktorá skutková podstata nepoctivého zámeru nebola naplnená. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva zhodnotenie správania sa žalovaného pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok. Odvolateľ zdôraznil, že žalovaný na pohľadávku žalobcu neuhradil ani jedno euro, a takéto správanie rozhodne nespĺňa atribút poctivého zámeru a úprimnej snahy riešiť svoje záväzky. Zdôraznil, že žalovaný bol pred podaním návrhu ako aj po podaní návrhu riadne zamestnaný a dosahoval pravidelný mesačný príspevok. V rámci svojich písomných podaní vôbec neuviedol, aké výdavky mal v čase pred podaním a v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu a neuviedol žiadne také rozhodujúce a objektívne nepriaznivé okolnosti odôvodňujúce podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok. Nepredložil do súdneho spisu žiaden dôkaz svedčiaci o jeho poctivom zámere a o tom, že sa nachádzal v tak objektívne nepriaznivej majetkovej a životnej situácii, ktorá by mu znemožňovala čo i len čiastočne uhrádzať jeho dlhy. Žalobca tak tvrdí, že žalovaný zneužil inštitút oddĺženia.

7.2. V ďalšom žalobca poukázal na inštitút oddĺženia ako taký, zdôrazňujúc, že ak dlžník disponuje príjmom, z ktorého vie zabezpečiť svoje základné životné potreby a ešte mu ostávajú nejaké finančné prostriedky, má povinnosť postarať sa aj o uspokojenie pohľadávok svojich veriteľov v zmysle zásady pacta sunt servanda. Argumentuje, že je možné, že ak by dlžník napr. rozdelil sumu vo výške 200,- eur mesačne alebo aj menej medzi svojich veriteľov, že by jednému platil 30,- eur, druhému 20,- eur a pod., mohol by splatiť svoje záväzky buď v polovici alebo v celosti do pár rokov, preto takéhoto dlžníka nemožno označiť za platobne neschopného, ale za dlžníka, ktorý prejavil snahu o vyriešenie dlhov. Zdôraznil aj skutočnosť, že to, že konkurz bol zrušený z dôvodu, že majetková podstata nepokryje ani náklady konkurzu neznamená, že je automaticky platobne neschopný, nakoľko aj ten dlžník, ktorý nemá žiaden hnutelný či nehnuteľný majetok, môže dosahovať príjem, z ktorého môže uspokojiť pohľadávky jeho veriteľov, nie je teda platobne neschopný.

7.3. V ďalšom odvolateľ namieta, že súd prvej inštancie nesprávne zhodnotil aj dôvod zrušenia oddĺženia proklamovaný žalobcom a to, že žalovaný vyvrátil skutkovú podstatu poctivého zámeru definovanú v ustanovení § 166g ods. 1 ZKR.

Z vykonaného dokazovania totiž jednoznačne vyplynulo, že žalovaný po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu začal dosahovať oveľa vyšší príjem, dokonca niekoľkonásobný a napriek tomu neprejavil žiadnu snahu vo vzťahu k žalobcovi, či inému svojmu veriteľovi, ktorá skutočnosť podľa odvolateľa vyvracia existenciu poctivého zámeru žalovaného. Tu odvolateľ tvrdí, že žalovaný zámerne a účelovo pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu znížil svoj príjem.

7.4. V ďalšom namieta nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

9. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal skutočnosťou, či dôvody uvádzané odvolateľom sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Odvolateľ ako odvolací dôvod uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b), t.j. že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval mu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; písm. f), t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; písm. h), t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; písm. d), t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ide o prípustné odvolacie dôvody, preto odvolací súd meritórne odvolanie prejednal.

9.1. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

9.2. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom stanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Článok 48 ods. 2 Ústavy SR zakotvuje právo každého, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu vo veci konať. Ak fyzická, či právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa stranou sporu so všetkými tomu zodpovedajúcimi právami, ale aj povinnosťami, ktoré z jej postavenia v konaní (žalobca, či žalovaný) vyplývajú. (Nález Ústavného súdu II.ÚS 14/2001, II.ÚS 132/02, III.ÚS 171/2006). Podľa článku 6/ CSP ods. 1 strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t.j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania a ako opakovane judikoval Ústavný súd SR, že súčasťou základného

práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva zrozumiteľne odpoveď na všetky skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom sporu.

9.3. Ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. CSP o vykonávaní dokazovania.

9.4. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a), b), c) CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

10. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30.10.2025 o 10:50 hod. v pojednávacej miestnosti č. 200/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na Úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 3 CSP.

11. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav na základe dokazovania, ktoré vo veci vykonal. Svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z vykonaného dokazovania vyplývali, pričom prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo a vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 191 CSP, na zistený skutkový stav aplikoval správne právne normy, z ktorých vyvodil správne práva a povinnosti strán sporu. Odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám kladeným naň § 220 ods. 2 CSP.

12. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 1). Na doplnenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam navyše udáva:

Predmetom konania je zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného, ktorý žalobca odôvodňuje naplnením hypotézy podľa § 166g ods. 2 písm. c), f) h) ZKR a § 166g ods. 1 ZKR, t.j. že po podaní návrhu nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich schopností a možností.

Všeobecne k oddĺženiu

13. Ust. § 166g ods. 5 ZKR stanovuje, že v oddĺžovacom konaní súd neskúma poctivý zámer dlžníka. Kontrola poctivého zámeru prichádza do úvahy len na základe veriteľskej aktivity po rozhodnutí o oddĺžení. Každý veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia do 6-tich rokov od vyhlásenia oddĺžovacieho konkurzu, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Dôkazné bremeno tak v konaní zaťažuje žalobcu.

Odvolací súd zdôrazňuje, že účelom oddĺženia podľa štvrtej hlavy ZKR nie je garancia úplného uspokojenia pohľadávok veriteľov, ale jeho účelom je zbaviť dlžníka - fyzickú osobu jeho dlhov, aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok jeho života a aby negenerovali jeho ďalší úpadok a dlžník mohol sa opätovne postaviť na vlastné nohy po hospodárskej stránke zabezpečenia svojej ďalšej existencie (nález ÚS SR zo dňa 10.01.2017, sp. zn. III.ÚS 570/2016). A naopak, podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu spojeného s oddĺžením nie je možné riešiť situáciu, ktorou sa dlžník snaží zbaviť svojej zodpovednosti vyplývajúcej zo zmluvných vzťahov tak, aby svojim veriteľom (v danom prípade najmä žalobcovi) nemusel uhradiť judikovanú pohľadávku, a to ani čiastočne, pretože takéto konanie spochybňuje poctivý zámer dlžníka a vedie k dôvodným obavám týkajúcich sa zneužitia daného inštitútu oddĺženia samotným dlžníkom, v danom prípade žalovaným.

K platobnej neschopnosti žalovaného (§ 166g ods. 1 písm. f) ZKR)

14. Platobnú neschopnosť definuje § 3 ZKR, podľa ktorého dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený (ods. 1). Fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou, alebo ak dlžník nesplnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a/ predpokladá sa, že je platobne neschopný (ods. 3).

14.1. Je potrebné zdôrazniť, že platobnú neschopnosť nie je možné posudzovať oddelene, len s poukazom na pohľadávku žalobcu, ale aj v súvislosti so schopnosťou žalovaného plniť ostatné finančné záväzky, teda komplexným zhodnotením jeho ekonomickej situácie. To, že niektorý zo záväzkov by mohol byť postupne v mesačných splátkach splatený, neznamená, že dlžník v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu nebol platobne neschopný. Uvedené napokon vyplýva aj z definície platobnej neschopnosti (§ 3 ods. 2 ZKR), podľa ktorej je fyzická osoba platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok.

Pokiaľ žalobca argumentuje existenciou pracovného pomeru v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, odvolací súd poukazuje na rozsudok NS SR zo dňa 31.1.2023 sp.zn. 5Obdo/18/2022, kde Najvyšší súd SR konštatoval, že „samotná existencia pracovnoprávneho vzťahu a príjmy žalovaného ešte neznamená, že tento spĺňa podmienku platobnej schopnosti vzhľadom na výšku pohľadávky žalobcu, iných záväzkov a existencie finančného majetku žalovaného. Ide o komplexné posúdenie konkrétnej životnej situácie, teda nielen jednotlivej pohľadávky a schopnosti túto (hoci aj dlhodobu) uhrádzať, použitím len matematického výpočtu, bez zohľadnenia ostatných sociálnych a ekonomických súvislostí tak, ako to zo zákona jednoznačne vyplýva“.

14.2. Odvolací súd tak dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že žalovaný bol platobne neschopný vychádzajúc z počtu prihlásených veriteľov a výške ich pohľadávok. Len pre úplnosť k argumentácii žalobcu, že žalovaný mohol splácať pohľadávky po 20,- až 30,- eur každému veriteľovi odvolací súd udáva, že táto argumentácia v podstate vedie k záveru, že podmienka neexistencie platobnej neschopnosti je daná, ak by dlžník dokázal splácať aj len po „jednom eure“ každému z veriteľov (lebo veď raz by pohľadávky splatil).

K § 166g ods. 1 ZKR

15. Vo vzťahu k vyššie uvedenému ustanoveniu žalobca argumentuje, že žalovaný nemal poctivý zámer, pretože po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu začal dosahovať oveľa vyšší príjem, no žiadnemu z veriteľov neuhradil ani časť svojho záväzku.

15.1. Odvolací súd udáva, že právne relevantným je celkové správanie dlžníka po oddĺžení, t.j. či využil „druhú šancu“, ktorá mu bola poskytnutá na úkor veriteľov alebo pokračuje v tom istom „zadlžovacom“ spôsobe života. To, že po oddĺžení začal zarábať viac podľa odvolacieho súdu naopak znamená, že vynakladá snahu o zaradenie do spoločnosti, resp. sa do nej zaradil, teda oddĺženie splnilo svoj účel a umožnilo mu nový „reštart“.

Nepoctivý zámer nie je možné odôvodniť tvrdením (bez ďalšieho), že žalovaný po povolení oddĺženia nesplácal ani v malých splátkach pohľadávku žalobcu. Prihliadajúc na účel oddĺženia, nemožno predsa nepoctivý zámer vyvodiť zo správania žalovaného, keď neplnil naďalej dlhy, ktorých bol oddĺžením zbavený. Z neplnenia dlhov, na ktoré sa vzťahuje oddĺženie možno vyvodiť nepoctivý zámer v situáciách, keď sa majetkové pomery oddĺženého výrazne zmenia (napr. neponúkne veriteľom dobrovoľne žiadnu časť dedičstva alebo daru získaného po oddĺžení na uspokojenie nevymáhateľného dlhu atď.). Dosiahnutie vyššieho príjmu v pracovnom procese (t.j. vlastným pričinením) nie je možné stotožňovať s nadobudnutím daru, výhry zo stávky alebo hry. Pre úplnosť odvolací súd udáva, že tvrdenie žalobcu o úmyselnom znížení príjmu pred podaním návrhu je ničím nepodloženým.

15.2. K námietke odvolateľa vo vzťahu k oddĺženiu konkurzom sa žiada uviesť, že podľa § 166 ods. 1 ZKR, sa platobne neschopný dlžník, ktorý je fyzickou osobou môže domáhať oddĺženia konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Odvolaciemu súdu nie je dosť dobre zrejmé, z akého dôvodu by oddĺženie konkurzom (nie splátkovým kalendárom) malo preukazovať existenciu nepoctivého zámeru.

16. Odvolací súd tak dospel k záveru, že nie sú naplnené v konaní pred súdom prvej inštancie odvolateľom tvrdené odvolacie dôvody, preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu má v odvolacom konaní úspešný žalovaný.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie zvonu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).